

ถาม-ตอบ เรื่องโรงเรียน

ถาม

ลูกอายุ 2 ขวบ ยังไม่พูด มีแต่ส่งเสียงอ้อ้อ (เนื่องจากใช้พี่เลี้ยงพามา และไม่คอยมีคนชวนคุย เพราะเขาเล่นของเล่นเองได้ เปิดหนังสือดูรูปคนเดียวได้ ตอนแรกเราจึงไม่ได้สังเกต แต่ตอนนี้เริ่มคิดว่าขาดปฏิสัมพันธ์) เรียกไม่คอยหัน ยังไม่ทำตามคำสั่ง สบตาน้อย ถ้าสนใจสิ่งที่เราพูด หรือร้องเพลง เขาจะสบตา แต่ถ้าไม่สนใจ หรือกำลังทำอย่างอื่นอยู่ก็จะไม่มองเลย ไปพบหมอด้านพัฒนาการแล้ว หมอบอกว่าเป็นออทิสติก แต่หลังจากคุยกับหมอด้านพัฒนาการอีกคน หมอบอกว่าอาการบางอย่างคล้ายออทิสติก คือสบตาน้อย มีโลกส่วนตัวเยอะ แต่ว่ามีบางอย่างที่ไม่ใช่ออทิสติก คือมีปฏิสัมพันธ์

ก่อนหน้าที่จะได้คิวครูพบ เราก็ไปพบครูพัฒนาการตามที่หมอบอกคนแรกแนะนำ เขาใช้วิธีให้เด็กเล่นของเล่น แล้วก็สอดแทรกคำสั่ง เช่น เก็บ หยิบ ใส่ ฯลฯ

อยากถามว่า เราจำเป็นต้องเลือกครูคนใดคนหนึ่งหรือว่าจะไปพร้อมๆกันทั้งสองวิธีได้คะ อีกอย่าง ก่อนหน้านี้เราได้ไปจ่ายค่าเทอมเตรียมอนุบาลไว้แล้ว ครูพบบอกว่าไม่ควรไป แต่ทางครูอีกคนบอกว่าไปก็ดี เพราะว่าเขาจะได้มีสังคม และอาจจะมีการทำตามเพื่อน ฯลฯ

อยากขอความเห็นอาจารย์ค่ะ

โดยคุณ **เหน่ง** [วันศุกร์ที่ 10 เมษายน 2552]

เรื่องจะใช้สองแนวทางร่วมไปด้วยกันนั้น ผมลองมาแล้ว และเห็นว่ามันไปด้วยกันไม่ได้ ที่ใครๆเคยบอกว่าให้หลายๆทาง มันจะช่วยเสริมให้เด็กดีขึ้นเร็ว มันไม่จริงเสมอไปครับ

เพราะแนวทางหนึ่งไม่บังคับ แต่อีกแนวทางหนึ่งเป็นการบังคับ

มันจะยิ่งทำให้เด็กสับสน แทนที่จะค่อยๆพัฒนาการดีขึ้นทีละนิด จะกลายเป็นขึ้นๆลงๆจนพ่อแม่คิดว่าออทิสติกทำไมมันรักษายากไปเลยละครับ

ส่วนเตรียมอนุบาลผมก็คิดว่ายังไม่ควรเอาไปเข้าเลยครับ

ถ้าเค้ายังมีอาการตามที่ว่ามา อย่าหวังว่าครูหรือเด็กคนอื่นจะช่วยย้ให้ลูกของเราดีขึ้นได้ครับ มันไม่จริงครับ ผมอยากให้พิจารณาให้เยอะๆ ไม่อยากให้เสียเวลาอันมีค่าในการทำฟลอร์ไทม์กับลูก ด้วยการส่งเค้าไปผจญโลกที่เค้าไม่รู้จักอะไรเลย

โดยคุณ **นิอต** [วันศุกร์ที่ 10 เมษายน 2552]

คำตอบของดิฉัน เหมือนครูพบทุกอย่าง เด็กปกติอายุเท่านี้ยังไม่ต้องการสังคมนอกบ้าน
เลยคะ

ถ้าเด็กออทิสติกหายได้เพราะเข้าโรงเรียนเร็วๆ ป่านนี้คงไม่มีเด็กออทิสติกเกลื่อนเมืองไป
หมดหรอกคะ หาหนังสือได้แล้ว อ่านหลายๆ เทียบนะคะ จะได้เข้าใจ จะ "ออ" หรือ "คล้ายออ"
ก็รักษาเหมือนกันคะ

โดยคุณ กิ่งแก้ว [วันศุกร์ที่ 10 เมษายน 2552]

หากเด็กยังไม่ผูกพันแน่นแฟ้นกับพ่อแม่ ยังไม่สื่อสารและเลียนแบบพ่อแม่ การหวังว่าไป
อยู่กับเด็กปกติ แล้วจะมีเพื่อน จะไม่เกิดขึ้นจริงคะ เป็นความเชื่อที่ไม่ถูกต้อง หากสามารถดูแล
ลูกเองได้ ถึงแม้จะเป็นเด็กปกติ ยังไม่แนะนำให้เข้าเนอสเซอรี่เลยคะ นอกจากเด็กจะพลาดโอกาส
ในการผูกสัมพันธ์แน่นแฟ้นกับพ่อแม่แล้ว เดี่ยวก็จะเอาใจหวัด ท้องเสีย กลับมาบ้านด้วย ทำให้
เสียเวลาทองในการส่งเสริมพัฒนาการ ไปอีก แนะนำให้อยู่บ้านเล่นกับแม่ ทำอะไรกันสองคน

โดยระยะแรกอาจจะใช้ตัวอย่างในหนังสือเล่ม 3 บุรณาการเพื่อเด็กออทิสติกไปก่อน เริ่ม
ตั้งแต่ ด.ช. เอไปเลยคะ ถ้ามีโอกาส แนะนำให้เข้าอบรมเรื่องฟลอไรท์ใหม่ตามประกาศในเว็บนี้คะ

โดยคุณ กิ่งแก้ว [วันพุธที่ 12 พฤศจิกายน 2551]

แม่พาลูกไปเข้าเนอสเซอรี่ตอน 2 ขวบ มีเหตุผล 2 อย่างคือ
เตรียมคลอลูกอีกคน
และหวังว่าลูกคนแรกจะไปเรียนรู้สังคมที่โรงเรียน

แต่ไม่เลย.....แม่คิดผิด.... เหมือนเราผลักรถไปให้ครู ยังรู้สึกเสียดายโอกาสและเวลา
ถ้าย้อนกลับได้...หาพี่เลี้ยงมาช่วยที่บ้านดีกว่า...เสียเวลาเป็นปีเลยคะ

ตอนนั้นยังไม่รู้จัก Floortime และยังไม่ทราบว่าลูกเป็นเด็กพิเศษ แต่ตอนนี้รู้แล้ว ทำให้
ย้อนกลับไปคิดว่า"เสียดายจัง"

โดยคุณ แม่กิม [วันพุธที่ 12 พฤศจิกายน 2551]

เอาลูกเข้า โรงเรียนตอน 2 ปี 10 เดือน ตอนที่เอาลูกเข้า ลูกผูกพันรักใคร่กับพ่อแม่มาก
พูดได้เป็นประโยค บอกความต้องการได้ ช่วยเหลือตัวเองเรื่องกิน ขับถ่ายได้ดี คุณหมอมือดูแล
ครูฝึก ให้ความเห็นให้เอาเข้าโรงเรียนได้แล้ว

เด็กในห้องมี 15 คน ครู 1 คน นักศึกษาฝึกสอน 1 คน

คุณครูไม่มีความรู้เกี่ยวกับเด็กพิเศษ แต่ก็พร้อมรับฟังและร่วมมือกับพ่อแม่เป็นอย่างดี
เวลาผ่านไปในช่วง 2 ปีแรกที่เข้าโรงเรียนสิ่งที่เราได้มีเพียง ฝึกให้ลูกได้แยกจากพ่อแม่ แต่**สิ่งที่**
เราเสียไปคือลูกมีเวลาอยู่ในโลกส่วนตัวมากขึ้น

แม่เคยได้เข้าไปช่วยคุณครูทำงานบางอย่าง (ไม่เกี่ยวกับลูก) ระหว่างที่ทำงาน บังเอิญ
เจอลูก ลูกเดินลอยๆ แวตาว่างเปล่า แม่ชวนลูกพูดคุย แต่ลูกเฉย ไม่มีแม่อยู่ในแวตา แม่ยัง
จำภาพนั้นได้ตลอด.....

ตอนนั้นยังไม่รู้จัก floortime มามองย้อนไปก็คือ ณ เวลานั้นลูกมีพัฒนาการที่ต่ำกว่าชั้น
1 ทั้งที่จริงๆ อยู่ชั้น 4 (ชั้นย่อยยังไม่เต็ม) ปัญหาคือ อยู่ที่โรงเรียนเมื่อพัฒนาการลูกหล่น ไม่มี
ใครสามารถช่วยดึงลูกกลับมาทั้งๆที่ ควรจะเป็นได้ เวลาอยู่ที่โรงเรียน คุณครูก็ต้องใช้เวลาไปกับการ
จัดการเด็กอื่นๆด้วยเช่นกัน

หากลูกเราเป็นประเภท เหม่อ นิ่ง ไม่วุ่นวาย เวลาที่เราให้ลูกไปโรงเรียน กลับเป็นเวลาที
ลูกเดี๋ยวเดียวที่สุด

โดยคุณ แม่แอน [วันหยุดหีสบดิที่ 13 พฤศจิกายน 2551]

♡☆☆☆♡☆☆☆♡☆☆☆♡☆☆☆♡☆☆☆♡☆☆☆♡☆☆☆♡

"ทางครูพบบอกว่า 'ไม่ควรไป'

แต่ทางครูอีกคนบอกว่าไปก็ดี 'เพื่อ' ว่าเขาจะได้มีสังคม และ 'อาจ' จะมีการทำตามเพื่อน
ซลซ

ข้อแรก ผมไม่ได้จับข้อความเพียง "ไม่ควรไป" แต่บอกว่ายังไม่ควรไปเมื่อเด็กยังไม่พร้อม

ข้อสอง "เพื่อ" และ "อาจ" ไม่น่าจะใช่สิ่งที่พ่อแม่จะพอใจให้ลูกล่าช้ากระมังครับ

การคาดหวังว่าเด็กที่มีความขอย่อยด้านสังคม จะพัฒนาได้เองเมื่ออยู่ในสังคมนั้นเป็น
ความคาดหวังที่ไม่ค่อยสอดคล้องกับความเป็นจริงสักเท่าใด เพราะถ้าเป็นอย่างนั้นจริง เราคงไม่
เหลือเด็กออทิสติกให้เห็นกันอีก... ขอแค่เด็กได้เข้าเรียนเด็กก็หายได้?

ที่โรงเรียน... ว่าไปแล้วเป็นที่ๆต้องใช้ทักษะการเข้าสังคมสูงกว่าเมื่ออยู่ที่บ้านด้วยซ้ำ

เด็กที่ยังมีปฏิสัมพันธ์ที่ต่อเนื่องโดยง่ายอย่างสม่ำเสมอไม่ได้ แม้กับผู้ใหญ่ซึ่งพร้อมจะ
เข้าใจ ยอมตาม ชวนเล่น เอาใจ ซลซ จะคาดหวังให้เด็กคนนั้น มีปฏิสัมพันธ์ที่ต่อเนื่อง สม่ำเสมอ
และโดยง่ายด้ายกับเด็กอื่นๆ ซึ่งต่างคนก็ต่างเอาแต่ใจตน รอคอยได้น้อย มีความเข้าใจน้อย ขาด
ทักษะการแก้ปัญหา และการสื่อสาร ขาดทักษะการจัดการและการทำงานอารมณ์ ซลซ นั้น
ย่อมไม่เป็นจริง

แล้วถ้าสิ่งเหล่านี้ไม่เป็นจริง.. จะให้ลูกเสียเวลาไปทำไม?

ในเมื่อเวลาของลูกในการพัฒนาตนเองนั้นก็น้อย แถมช้า และยากกว่าคนอื่น ๆ เขาอยู่ แล้ว เราจะเดินสายไฟ เดินท่อน้ำ ประกอบเฟอร์นิเจอร์ก่อน หรือจะตอกเสาเข็มให้แน่น ปูพื้น ตั้งเสาบ้านก่อน?

ผมไม่ได้บอกว่าโรงเรียนไม่สำคัญ..

เด็กที่ใช้ฟลออร์ทaime แล้ว "ดี" ขึ้นแล้ว ก็กลับไปเข้าโรงเรียนตามที่ควรเช่นเดียวกับเด็กอื่น ๆ ทั่วไป กันทุกคน แต่ไปเมื่อเด็กพร้อมจะได้อะไรจากการไปนั้น

ข้อพิจารณาอื่น ๆ ก็คือความจำเป็นต่างๆ อันเลี้ยงไม่ได้ เช่นพ่อหม้าย แม่หม้ายต้องทำงานกลางวัน ไม่มีเครือญาติช่วยดูแล หรือญาติผู้ใหญ่ที่บ้านชราภาพเกิดกว่าจะดูแลความปลอดภัย หรือ ตามใจ ดูแล จนเด็กขาดโอกาสที่จะได้ทำสิ่งต่างๆ เพื่อพัฒนาตนเอง ฯลฯ การไปโรงเรียนเพื่อให้เด็กมีที่อยู่ที่ปลอดภัยต่อชีวิต ก่อนที่พ่อ/แม่จะกลับมาดูแลได้ ก็ต้องทำ **ขอแค่รู้** **อย่างแท้จริงว่า.. ทำอะไรอยู่ คาดหวังอะไร และได้อะไรจริงๆ จากสิ่งนั้น**

อำนาจการตัดสินใจเป็นของพ่อแม่ครับ

การมีสติรู้อยู่กับสิ่งที่ทำ... **ไม่ใช่หวังไว้อย่าง แต่ทำอีกอย่าง แล้วคาดว่าจะได้อย่างที่หวัง** ..นี่ก็เป็นฟลออร์ทaime สำหรับพ่อแม่ครับ

โดยคุณ **ครูพบ** [วันเสาร์ที่ 11 เมษายน 2552]

เห็นด้วยค่ะ ที่ไม่ส่งลูกไปโรงเรียนเพราะอยู่บ้านเล่นกับลูกมีความสุขกว่าเห็นๆ ช่วงลูกไปโรงเรียนพอกลับมาบ้านจะรู้สึกว่ามีบางอย่างที่เราไม่เข้าใจ เหมือนลูกดูห่างจากเราไปอีก ขอโทษนะคะพอติมาอ่านแล้วเหมือนเจอประสบการณ์คล้ายๆกันนะคะ ขอเป็นกำลังใจด้วยอีกคนคะ

โดยคุณ **แม่ปิ่น** [วันจันทร์ที่ 13 เมษายน 2552]

เรื่องอยากให้ลูกเข้าโรงเรียน...เข้าใจความรู้สึกของคุณแห่งนี้เพราะเคยคิดเหมือนกัน ช่วงแรกพ่อแม่ทุกคนที่มีความรู้สึกนี้ก็เพราะเรามีใจอยู่ในสิ่งที่**แอบหวังว่าลูกเราจะไม่ใช่...เพราะ** ความที่เค้ายังอายุน้อย...จะอ้อแท้หรือไม่แท้ยังไม่ฟันธง มันก็เลยสองจิตสองใจในตอนแรกว่าควรลองเอาลูกเข้าโรงเรียนดีกว่ามั๊ย...เผื่อว่าจะไร้อาจดีขึ้นถ้าลูกได้เข้าสังคม...ตอนนั้นก็ขอความคิดเห็นของ อ.กิงแก้ว/คุณน็อต เหมือนกัน และตัดสินใจเดินตามแนวทาง floortime

ตอนนี้ลูกอายุ 2 ปี 3 เดือน ทุกอย่างก็เริ่มดีขึ้น ส่วนจะดีขึ้นมากน้อยแค่ไหน ขึ้นอยู่กับคนที่ เป็นแม่จริงๆ ตอนนี้อยู่ถึงแม่ลูกจะยังไม่สื่อสารด้วยคำพูด แต่เค้าสื่อสารด้วยการกระทำได้มากพอ สมควร ตอนนี้อยู่ไม่ชอบอยู่คนเดียว บางครั้งเราแก๊งเดินไปห้องอื่น เขาก็เดินมาจูงมือเราให้

ไปอยู่ด้วย เวลาเราไม่อยู่ เค้าก็เล่นกับคนอื่นในบ้านได้ โดยเฉพาะพี่สาวที่อายุแค่ 4 ปี เค้าแยกได้ว่าใครสำคัญอันดับ 1 2 3 เพราะถ้าแม่อยู่คนอื่นจะตกระบองหมด

ตอนนี้ก็พยายามทำให้มันเข้มข้มขึ้น อยากให้เค้าสื่อสารเป็นคำพูด อย่างน้องภู (ลูกคุณน็อต) ได้มั่ง ขอเป็นกำลังใจให้นะค่ะ มีอะไรก็ปรึกษากันได้นะค่ะ

โดยคุณ แม่เจ [วันหยุดหีสบตีที่ 30 เมษายน 2552]

ลูกเป็นเด็กพิเศษกำลังจะเข้าโรงเรียน ต้องการคุณครูที่จบมาทางด้านการศึกษาพิเศษ หรือกิจกรรมบำบัดหรือจิตวิทยาเด็ก ที่สามารถช่วยปรับได้ เพื่อประกบที่โรงเรียน

โดย คุณพ่อ [วันหยุดที่ 22 เมษายน 2552 เวลา 18:03 น.]

ฟังดูแล้วท่าทางคุณพ่อจะไม่ค่อยมีเวลาว่างเท่าไรซะมัยครับ

อยากจะแนะนำให้คุณพ่อศึกษาฟลอร์ไทม์ เพื่อเอาไปใช้กับลูก เพราะฟลอร์ไทม์ช่วยให้ลูกที่เป็นเด็กพิเศษดีขึ้นได้จริง และทำให้พ่อแม่ลูกมีความผูกพันกันมากขึ้นด้วยครับ

การจ้างคนไปประกบลูกที่โรงเรียนตลอด คงช่วยได้ในเรื่องระวังความปลอดภัยให้เค้า และคงช่วยให้พ่อแม่สบายใจได้นิดนึงเท่านั้นเองอะครับ

เสียเวลาศึกษาฟลอร์ไทม์สักนิด อาจจะช่วยให้เค้าดีขึ้นได้อย่างที่เราคาดไม่ถึงเลยละครับ

โดยคุณ น็อต [วันหยุดที่ 22 เมษายน 2552 เวลา 19:47 น.]

ต้องขออภัยคุณพ่อด้วยที่เว็บไซต์นี้อาจจะไม่มีคำตอบให้คุณพ่อ แต่ไหนๆ ก็ถามเข้ามาแล้ว อياหาว่าอย่างโน้นอย่างนี้เลย ขออนุญาตถามคำถามให้ลองคิดดูสักหน่อยนะค่ะว่า คุณพ่อหวังว่าจะได้อะไรจากการให้ครูประกบลูกในโรงเรียน

ความจริงมีอยู่ว่า ก่อนที่ "เด็กทุกคน" จะเข้าโรงเรียน เพื่อหาวิชาความรู้ เขาจะต้องได้เป็น "เด็ก" ก่อน

เป็นเด็กซึ่งผูกพันรักใคร่พ่อแม่ เวลาหิว ก็มาบอกได้ เวลากลัว ก็วิ่งมาให้พ่อแม่ปลอบประโลม เล่นสนุกกับพ่อแม่ได้ เวลารู้สึกอะไรต้องการอะไร ก็สื่อสารให้คนอื่นรู้ได้ ถ้าผู้เขาสื่อสารด้วยยังไม่เข้าใจ เขาก็ปรับเปลี่ยนวิธีสื่อสารพร้อมทั้งยืนยันเจตจำนงของตัวเองได้อย่างชัดเจนและต่อเนื่อง

ถ้าคำตอบข้างต้น คือ "ได้" ก็คงได้เวลาที่เขาจะเข้าโรงเรียน

